

**Ez a történet ötödik része.
Olvassátok el, aztán alkossátok újra!**

ODAÉGETT DISZNÓKARAJ ÉS TÖRÖTT EDÉNYEK

- De jó szag van ma! – szól az anya. – Mi készül, hm?
- Disznókaraj savanyú káposztával és főtt krumplival – jelenti büszkén a kislány.
- Milyen gyorsan megtanultál főzni! – mondja az anya látszólag ártatlanul.
- Ugye? – feleli vidáman a kicsi. – Magam se hittem volna, hogy én... – Rémülten elhallgat, és ajkába harap. Csak most nem ránézni anyára!
- Anya sápadtan támaszkodik az ajtóhoz.
- A gyerek a nyitott konyhaszekrénynél áll, és edényt vesz elő.
- A tányérok úgy csörömpölnek, mintha földrengés lenne.
- Az anya szája végre nagy nehezen szóra nyílik:
- Luise!
- Durr!
- A tányérok cserepekben hevernek a földön. Luise elejtette őket. Szeme tágra nyílik a rémülettől.
- Luise! – ismétli az asszony szelíden, és kitárja a karját.
- Anyukám!

Jegyzeteljétek ki a legfontosabb információkat a szövegből!

*A jegyzet lehet:
Gondolattérkép
Táblázat
Rajz, stb.*

